Το θαύμα στο Προκόπι Ευβοίας και η ανθρώπινη λογική (Αρχ. Κύριλλος Κωστόπουλος, ιεροκύρηκας Ι. Μ. Πατρών)

Categories : ΑΝΕΠΙΚΑΙΡΑ

Date : 11 Σεπτεμβρίου, 2021

Τις ημέρες της μεγάλης φωτιάς τού Αυγούστου ακούσαμε ότι συνέβη στο Προκόπι Ευβοίας ένα θαύμα. Όταν εκαίγονταν τα πάντα γύρω από το Προκόπι, κατόπιν προσευχής και λιτανεύσεως της εικόνος του Οσίου Ιωάννου του Ρώσου πέριξ του Ιερού Ναού, εμφανίσθηκε ένα σύννεφο πάνω από το Προκόπι και, με την βροχή την οποία έριξε, εσώθη το χωριό και η γύρω περιοχή από την πύρινη λαίλαπα.

Πολλοί, όμως, είναι εκείνοι οι οποίοι αμφισβητούν το θαύμα στην σημερινή εποχή, στηριζόμενοι στην λογική και στα επιστημονικά δεδομένα. Δεν είναι δυνατόν, λέγουν, να συμβή κάτι που υπάρχει έξω απὸ τον χώρο της ανθρωπίνης λογικής ή έξω από τα επιστημονικά δεδομένα.

Η λέξη «θαύμα» προέρχεται από το ελληνικό «θαυμάζω» ή «θαυμάσιον», το οποίο σημαίνει κάτι που προκαλεί θαυμασμό, έκπληξη. Ο σημερινός άνθρωπος, ωστόσο, δεν είναι σε θέση να αντιληφθή το θαύμα γιατί δεν έχει τοιούτου είδους όραση, όπως λέγει ο Άγιος Ισαὰκ ο Σύρος. **Βλέπει θαμπά λόγω των παθών και των αδυναμιών του** και δεν ημπορεῖ να ξεχωρίση την επέμβαση του Θεού στην περίπτωση του θαύματος.

Μάλιστα, στην σύγχρονη υλόφρονα εποχή μας κάθε θαυμαστό γεγονός απορρίπτεται και γίνεται αποδεκτό το «τυχαίο». Το θαύμα, λέγει ο σημερινός άνθρωπος, είναι τυχαίο γεγονός, σύμπτωση φυσικών γεγονότων. Οι υλιστές και ορθολογιστές επιζητούν χειροπιαστά γεγονότα, τα οποία συλλαμβάνονται με την ανθρώπινη λογική. Η ίαση κάποιου ασθενούς ο οποίος θεραπεύεται με την επάλειψη ελαίου από το κανδήλι του Αγίου Νικολάου ή άλλου Αγίου, δεν ημπορεί να γίνη κατανοητή, για τον λόγο ότι το γεγονός αυτό δεν εντάσσεται στην πεπερασμένη και εμπαθὴ ανθρώπινη λογική και, κατ᾽ αυτὸν τὸν τρόπο, αμφισβητείται ή παραπέμπεται σε συμπτώσεις και κατά συνέπεια φυλακίζεται η λογική και η ψυχή.

Αυτός, όμως, ο οποίος εγκλωβίζει τα πάντα μέσα στην φυλακή της ανθρωπίνης πεπερασμένης λογικής, τολμώ να είπω ότι παραλογίζεται. Και το λέγω αυτό διότι πώς είναι δυνατόν να κλείνη κανείς την αιωνιότητα εντός του στενού χώρου του χρόνου; Ή το άπειρο εντός του πεπερασμένου χρόνου και χώρου; Και όμως, σ᾽ αυτόν

τον παραλογισμό παραμένουν μερικοί μετ᾽ επιμονής και μάλιστα επιστήμονες και διανοούμενοι. **Προσπαθούν με τα πεπερασμένα όρια του νου τους να ερμηνεύσουν τα ανερμήνευτα και να λογικοποιήσουν τα υπέρλογα** . Ωστόσο, ημπορούμε να τους πούμε: Δεν βλέπετε, τόσο εθελοτυφλείτε, ότι **η ίδια η λογική συνεχώς ανατρέπει τον εαυτό της; Καθημερινώς εμφανίζεται και κάποια νέα «λογική» θεωρία, η οποία ανατρέπει την προηγούμενη, στην οποία είχατε βασισθή.**

Πολλά τα οποία σήμερα θεωρούμε ως πραγματικά, αληθινά και σίγουρα, αύριο θα ανατραπούν. Ο άνθρωπος και τα έργα του, όπως είναι η φιλοσοφία, η παιδεία, η ηθική, η επιστήμη, **τα φθαρτά αυτά επιτεύγματά του, είναι πρόσκαιρα και αλλάζουν απὸ στιγμὴ σε στιγμή. Εκείνο, όμως, το οποίο δεν αλλάζει εδώ και περισσότερα από 2000 χρόνια ούτε πρόκειται να αλλάξη είναι η Ἀποκαλυφθείσα Αλήθεια**. Αυτή μένει και θα μένη αδιατάρακτη στους αιώνες.

Ωστόσο, ο άνθρωπος της πεπερασμένης λογικής είναι αδύνατον να ερμηνεύση το μυστήριο του Θεού Δημιουργού του, του συνανθρώπου και του κόσμου ολοκλήρου. Για τον λόγο αυτό ήλθε ο Σαρκωθείς Λόγος του Θεού Πατρός, για να γκρεμίση τον «Πύργο της Βαβέλ» αυτής της πεπερασμένης λογικής, η οποία στην ουσία της είναι μεταπτωτικός παραλογισμός, και να οδηγήση τον άνθρωπο στην εν Χριστώ λογική. Κι αυτό γιατί τίποτε δεν είναι λογικό χωρίς τον Χριστό και **τίποτε δεν είναι κατανοητό χωρίς την Χάρη του Παναγίου Πνεύματος**. Έτσι **και το θαύμα που επιτελείται από την Παναγία μας, από τον Άγιο ή την Αγία μέσω της Χάριτος του Τριαδικού Θεού γίνεται κατανοητό και αποδεκτό από τον άνθρωπο της Ορθοδόξου Εκκλησίας που πορεύεται σύμφωνα με το θέλημα του Θεού** και μέσα στον χώρο της Ορθοδόξου Εκκλησίας.